

پیام برای متحد شدن به کارگران ایران

در آستانه اول ماه مه روز جهانی کارگر

رفقای کارگر:

نظر به اینکه تصویب حداقل مزد سال ۱۳۹۵ به میزان ۸۱۲ هزار و ۱۶۶ تومان با توافق نمایندگان کارفرمایان و دولت سرمایه داری اسلامی بر ما کارگران تحمیل شده است، که باید با کمتر از یک سوم خط فقر و یا کمتر از یک چهارم هزینه متوسط زندگی یک خانوار ۴ نفره شهری زندگی کنیم،

این مبلغ توسط شورای عالی کار، مرکب از نمایندگان دولت، کارفرمایان و گماشتگان دولت (نمایندگان شورای اسلامی کار، خانه کارگر و غیره) که نام نماینده کارگر بر خود نهاده اند و به حکم قانون سرمایه و پشتوانه ماده ۴۱ قانون کار جمهوری اسلامی تصویب شده است.

نظر به اینکه فقر و گرانی و بیکاری، کارگران و زحمتکشان و خانواده هایشان را به فروپاشی کشانده و بخش عظیمی از جامعه را به سمت اعتیاد، افسردگی و بی اعتنایی به مسایل سیاسی و اجتماعی سوق داده است،

نظر به اینکه ما کارگران با انبوهی از مشکلات و مطالبات، از حق اعتراض و اعتصاب به وضع موجود، از داشتن سندیکای طبقاتی و حزب سیاسی خود محرومیم و در مبارزه برای به دست آوردن خواست های خود از کار اخراج و با زندان و شلاق روبرو می شویم،

ضروری است که به اتحاد طبقاتی خود ببانداشیم و مبارزه گسترده و سراسری به ضد ستم سرمایه داری را سازماندهی کنیم، زیرا: «این درد مشترک هرگز جدا جدا درمان نمی شود.»

طبقه کارگر در مبارزه خود می تواند زنجیرهایی را که نظام سرمایه داری بر دست و پایش بسته است، پاره کند و دنیای نوینی فارغ از ستم و استثمار برای همه انسان ها بسازد.

رفقای کارگر، با افتخار به یاد آورید مبارزات پیروزمندانه خود را در شرکت نفت که چگونه مبارزه برای خواست های فوری اقتصادی را تا مبارزه ای سیاسی و انقلابی و تشکیل شورای سراسری کارگران در مناطق نفت خیز جنوب، آبادان، اهواز، آغاچاری، مسجد سلیمان، ماهشهر، گچساران و تهران ارتقا بخشیدید.

رفقای کارگر، با افتخار به یاد آورید مبارزات انقلابی موفق خود در صنایع فولاد، ملی حفاری و شرکت گاز و پتروشیمی های وابسته به آن در ماهشهر و عسلویه و سازماندهی اعتصاب و ایجاد تشکل های مستقل کارگری در این مراکز کارگری را.

رفقای کارگر، به یاد آورید مبارزات انقلابی و پیروزمندانه خود در ذوب آهن، ایران خودرو، پارس خودرو و سایپا، کفش ملی، سازمان آب و برق، ماشین سازی اراک، تبریز، صنایع مس و معادن بافق و کرمان و ... را.

رفقای کارگر، به یاد آورید مبارزات موفق خود برای تشکیل سندیکای طبقاتی در نیشکر هفت تپه و شرکت واحد اتوبوس رانی تهران و حومه را.

این افتخارات را به سادگی کسب نکرده ایم. اینها تجاری اند که تاریخ مبارزه طبقه کارگر ایران را غنا بخشیده است.

اکنون در آستانه اول ماه مه قرار داریم. روز کارگر روز نمایش قدرت و اتحاد طبقه کارگر و از جمله مبارزه برای تثبیت اجتماعی حداقل مزد بر اساس هزینه متوسط یک خانوار ۴ نفره شهری است (که در سال ۱۳۹۵ معادل سه و نیم میلیون تومان در ماه است).

روز اول ماه مه را با تبادل نظر و تشریک مساعی خود به آغاز مبارزه مصممانه برای ایجاد تشکل توده ای مستقل طبقاتی خود، مبارزه مصممانه برای آزادی کارگران و فعالان کارگری، معلمان زندانی و همه زندانیان سیاسی از زندان های رژیم اسلامی، مبارزه مصممانه با اخراج و بیکارسازی کارگران، مبارزه مصممانه برای حق بیمه بیکاری، مبارزه مصممانه برای آزادی اعتصاب و اعتراض و مزد برابر برای زنان و مردان کارگر، مبارزه مصممانه برای برابری حقوق اجتماعی زن و مرد در جامعه، و حمایت از کارگران مهاجر و ... تبدیل کنیم. این خواست ها بدون عمل مشترک همه کارگران و حمایت دیگر زحمتکشان، به پیروزی نخواهد رسید.

اتحاد طبقاتی ما نیروی عظیمی خواهد بود که هیچ قدرت دولتی قادر به درهم شکستن آن نیست. تضمین برآورده شدن خواست های اقتصادی فوری و مبرم ما و نیز تلاش برای تغییر بنیادی جامعه در جهت محور استثمار و ستم طبقاتی ایجاب می کند که وارد مبارزه سیاسی در جامعه شویم و برای به ثمر رسیدن اهداف طبقه کارگر، بر استقلال سیاسی و تشکیلاتی و نظری این طبقه پافشاری کنیم.

کارگران پروژه های پارس جنوبی

جمعی از کارگران پتروشیمی های منطقه ماهشهر و بندر امام

فعالان کارگری جنوب

جمعی از کارگران محور تهران - کرج

فعالان کارگری شوش و اندیمشک

۲۳ فروردین ۱۳۹۵

kargaran.parsjonobi@gmail.com